

ODNOSICIEL (2) *sb m*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-), drugie o jasne; -ciél, [-ciel-].

sg N odnosiciél (2). ◇ [A odnosiciela.]

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Ten, kto zanosí coś w określone miejsce [czego] (1) : Odnosićciél pieniędzy, także. [cf Odnosić té pieniądze Deputat ieden piérwszą ratę/ á drugi/ drugą ratę ma byđz powinien do Lwowa: y tám ie [...] Piárzowi oddáwác Polnemu 363]. SarnStat 428.*

2. *Ten, kto przynosi wiadomość (1) : Relator Odnosićciel/ Oznaymiciel. Mqcz 124c.*

a. *[Oskarżyciel, denuncjator [czego]: A gdy przyiáchał Krol do Krakowá/ pogniewał fię z Krolowá Iádwigá/ o podeyrzenie wyftępku w małżeństwie/ [...] ále to Pánowie łagodną rádą vhamowali/ á iżby Krol takich szkárádych á niepewnych rzeczy odnosicielá wydał/ vsilnie nácieráli StryjKron 481.]*

Synonim: 2. oznajmiciel.

LWil